

D E C I Z I E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău

În componența sa:

Președintele completului, judecătorul

Natalia Simciuc

Judecătorii

Ion Țurcan și Iurie Cotruță

Grefier

Elena Țurcanu

Examinînd în cadrul ședinței judiciare publice cererea de apel declarată de avocatul XXXXXXXXXX, în interesele lui XXXXXXXXXX împotriva hotărîrii Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 04 iulie 2017, în pricina civilă nr.2-1406/16, intentată la cererea lui XXXXXXXXXX de chemare în judecată a SA „Edilitar” cu privire la încasarea compensației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă, după expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor Cotruță Iurie, a

c o n s t a t a t:

La 10.12.2016, XXXXXXXXXX a depus cererea de chemare în judecată împotriva SA "Edilitar" cu privire la încasarea compensației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 19.09.1975, fiind angajat în calitate de tractorist la Asociația Intergospodărească nr. 1 din or. Căușeni, în prezent SA "Edilitar", a suferit un accident de muncă, în urma căruia a devenit invalid, fiind încadrat în gradul II, iar la 20.05.2014 i s-a stabilit gradul de disabilitate accentuat, procentul păstrării capacității de muncă este de 40% pe un termen nelimitat.

Astfel, invocă reclamantul că, pîrîtul refuză benevol să-i achite indemnizația pentru pierderea parțială a capacității de muncă, este nevoit periodic să se adreseze în instanța de judecată pentru încasarea forțată.

Susține reclamantul că, instanța de judecată urmează să țină cont de hotărîrile judecătorești anterioare irevocabile privind plata compensației pentru pierderea parțială a capacității de muncă.

În drept reclamantul își întemeiază pretențiile pe prevederile Legii nr. 278 din XXXXXXXXXX privind modul de calcul a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări a sănătății în timpul exercitării obligațiilor de serviciu.

Solicită reclamantul, XXXXXXXXXX încasarea în folosul său de la SA "Edilitar" compensației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă, pentru perioada 01.04.2015-31.11.2016 în sumă de 96093 lei.

La 06.03.2017, XXXXXXXXXX a depus cererea de chemare în judecată modificată și concretizată, prin care solicită încasarea în folosul său compensației în sumă de 123111,84 lei, pentru perioada 01.04.2015-31.03.2017.

Suplimentar a concretizat reclamantul că suma inițială de compensare a fost stabilită prin hotărîrea definitivă și irevocabilă a Judecătoriei Căușeni din 12.12.1999 în sumă de 231,4 lei și anume această sumă urmează a fi pusă la baza calculului compensației, dar nu suma de 19,09, ruble pe care o invocă pîrîtul.

Prin hotărîrea judecătoriei Căușeni, sediul central din 04 iulie 2017 acțiunea lui XXXXXXXXXX a fost admisă parțial. S-a încasat de la SA „Edilitar” în folosul lui XXXXXXXXXX compensația pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă, în sumă de 19 685 lei, inclusiv: pentru perioada 01.04.2015-31.03.2016, suma de 8 168,56 lei; pentru perioada 01.04.2016-31.03.2017, suma de 9 027,91 lei; pentru perioada 01.04.2017 – 30.06.2017, suma de 2 488,55 lei. În rest acțiunea a fost respinsă. S-a încasat din contul SA „Edilitar” în beneficiul statului suma de 590,55 lei, cu titlu de taxa de stat.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 18 iulie 2017, avocatul XXXXXXXXXX, în interesele lui XXXXXXXXXX, a declarat apel, solicitînd admiterea acestuia și casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii integral.

Reieșind din prevederile art.362 alin.(1) CPC, Colegiul civil constată că, apelul declarat de avocatul XXXXXXXXXX este depus în termenul stabilit de lege, or, dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat la 04 iulie 2017, iar cererea de apel a fost depusă la 18 iulie 2017, astfel încadrându-se în termenul de declarare a apelului.

În motivarea cererii de apel avocatul XXXXXXXXXX a menționat că, hotărîrea primei instanțe este neîntemeiată și pasibilă casării, or, concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Apelantul, în susținerea cererii de apel, a reiterate argumentele din cererea de chemare în judecată.

Invocă că, în temeiul prevederilor art.123 CPC, prima instanță urma să țină cont de hotărîrile judecătorești irevocabile și anume de hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 12.12.1999.

Consideră că, suma compensației pagubei reclamantului pe 12 luni (01.04.2015 - 01.04.2016) este următoarea 4920,82 lei x 12 luni = 59049 84 lei, iar pe perioada de timp 01.04.2016 - 30.03.2017 este: 5338,50 lei x 12 luni = 64062 lei.

Mai menționează că, în pct.3 al Hotărîrii instanța respinge suma de 230 lei (231,4 lei) pe motivul că suma inițială în care urmează a fi calculată compensația este de 19,09 ruble și că chipurile aceasta a fost constatată prin Hotărîrile irevocabile ale judecătoriei Căușeni, Curții de Apel, Curții Supreme, însă susține că și Hotărîrea judecătoriei Căușeni din 22.12.1999 unde a fost pusă la bază corect suma de 231,4 lei la fel este irevocabilă, nu a fost contestată de pîrît și deci a fost de acord cu această sumă.

În ședința instanței de apel apelantul XXXXXXXXXX, a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului SA „Edilitar”, Alexandru Caciur, a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Ședința instanței de apel s-a desfășurat în publicitate, fiind prezente toate părțile procesului și avocatul procurorului general al Republicii Moldova, în calitate de observator.

Studiind materialele primii, Colegiul civil considera apelul neintemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea notării primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr. 278 din XXXXXXXXXX, privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiilor de serviciu, suma inițială de compensare a pagubei înseamnă o parte din salariul mediu lunar pe care persoana vătămată l-a avut în ultimele 12 luni calendaristice înainte de accidentul de muncă sau de constatarea bolii profesionale, calculată în funcție de procentul pierderii capacității de muncă.

Conform art.4 alin.(1) din Legea susmenționată, recalcularea sumei inițiale de compensare a pagubei se efectuează după cum urmează: a) se determină coeficientul individual de recalculare, egal cu raportul dintre salariul mediu lunar pe țară din anul precedent anului curent de plată a sumei de compensare a pagubei și salariul mediu lunar pe țară din anii ale căror luni au fost incluse în calculul salariului mediu din care s-a calculat suma inițială de compensare a pagubei. Coeficientul individual de recalculare se determină cu o precizie de până la patru unități după virgulă; b) se determină suma curentă de compensare a pagubei înmulțindu-se suma inițială de compensare a pagubei, stabilită după constatarea accidentului de muncă sau a bolii profesionale, cu coeficientul individual de recalculare. Noul cuantum al sumei de compensare se stabilește în lei și bani.

Precum rezultă din materialele cauzei, XXXXXXXXXX, fiind angajat în calitate de tractorist la Asociația Intergospodărească nr.1 din or.Căușeni, în prezent SA "Edilitar", a suferit la 19.09.1975 un accident de muncă, în legătură cu care la 20.05.2014, în urma reexaminării i s-a stabilit grad accentuat de dizabilitate pe un termen nelimitat (f.d. 7, 10).

Din hotărârile Judecătorei Căușeni din 25.01.2012 și 06.11.2014, rămase definitive și irevocabile, cu putere de lucru judecat, rezultă că, reclamantului XXXXXXXXXX i s-a stabilit suma inițială de compensare a pagubei în mărime de 19,09 ruble, iar salariul mediu lunar în anul 1975 a constituit 117 ruble (f.d 14-verso, 17-verso).

Salariul mediu lunar în anii 2014, 2015, 2016 a constituit respectiv 4172 lei, 4610,9 lei și 5084 lei (f.d. 13).

Astfel, suma de compensare a pagubei constituie după cum urmează:

Perioada	Salariul mediu lunar p/u anul 1975 (data producerii accidentului de muncă), rub.	Suma inițială de compensare a Pagubei, rub.	Salariul lunar pe țară pentru anul precedent perioadei de plată, lei	Coeficientul individual de recalculare (col.3/col.1)	Suma compensației lunare, lei (col.4*col.2)	Suma compensației pentru perioada respectivă, lei (col.5*nr. de luni)
	1	2	3	4	5	6
01.04.2015-31.03.2016	117	19,09	4172	35,6581	680,71	8168,56
01.04.2016-31.03.2017	117	19,09	4610,9	39,4094	752,33	9027,91
01.04.2017-30.06.2017	117	19,09	5084	43,4530	829,52	2488,55
Total						19685,0

Prin urmare, Colegiul civil consideră justă concluzia primei instanțe de a încasa de la SA "Edilitar" în folosul lui XXXXXXXXXX suma compensării pentru paguba pricinuită în urma accidentului de muncă în mărime de 19685 lei pentru perioada 01.04.2015-30.06.2017.

În opinia Colegiului civil, prima instanță întemeiat a respins argumentul reclamantului, invocat și în cererea de apel, ulterior privind necesitatea aplicării sumei de 231,4 lei indicate în hotărârea Judecătorei Căușeni din 22.12.1999 la calcularea sumei compensării or, deși într-adevăr această sumă figurează în hotărârea menționată, proveniența ei nu este explicată în hotărâre, precum nu este explicație și la celelalte sume indicate în hotărâre.

Mai mult ca atât, suma de 19,09 ruble rezultă din certificatul eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale, care a fost administrat ca probă la examinarea acțiunilor precedente înaintate de XXXXXXXXXX.

Respectiv, suma de 19,09 ruble a fost luată în calcul la pronunțarea hotărârilor din 2012, 2013 și 2014 care au rămas în vigoare fără careva modificări (f.d.14-18).

Totodată, Instanța de apel atestă că, la emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2010 (f.d.56-57) au fost cercetate probe noi și anume certificatul CNAS nr.03/09-2705 din 25 mai 2009, respectiv hotărârea Judecătorei Căușeni din 22.12.1999 la care face trimitere reclamantul-apelant, a fost emisă anterior deciziei Curții Supreme de Justiție și nu poate fi pusă la baza unei eventuale hotărâri de admitere integrală a acțiunii, iar alte certificate de stabilire a sumei inițiale de compensare a pagubei nu au fost prezentate.

Referitor la prevederile art.1418-1421 Cod civil, invocate de apelant, Colegiul civil reiterează că, acestea sunt aplicabile obligațiilor ce izvorăsc din cauzarea de daune drept urmare a unor acțiuni ilicite, săvârșite cu vinovăție, însă pîrîtul nu este un subiect al răspunderii civile delictuale, la caz aplicabile fiind prevederile Legii nr.278-XVI din XXXXXXXXXX.

Potrivit art.98 alin.(1) CPC, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, avînd în vedere faptul că cerințele reclamantului au fost admise parțial, instanța de fond corect a încasat de la pîrîtul SA "Edilitar" în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 590,55 lei.

Mai mult ca atît, hotărîrea primei instanțe în acest sens nu a fost contestată.

Referitor la cheltuielile de asistență juridică solicitate de către pîrîtul-intamat, Colegiul civil consideră întemeiată concluzia primei instanțe, de a lăsa în seama SA „Edilitar” cheltuielile de asistență juridică suportate, însă pentru instanța de apel, luînd în considerație că apelul este nefondat și urmează a fi respins, Colegiul civil consideră oportun de a încasa de la XXXXXXXXXX în beneficiul SA "Edilitar" suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În afară de cele expuse mai sus, Colegiul civil reține că, instanței de apel nu i-au fost prezentate probe pertinente, concludente și admisibile în susținerea apelului care ar dovedi ilegalitatea hotărîrii instanței de fond și ar servi ca temei de casare a acesteia cu admiterea apelului înaintat, or, aceasta este întemeiată, adoptată în conformitate cu prevederile legale.

Așadar, luînd în considerație că instanța de fond a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural și ca rezultat a emis o hotărîre întemeiată și legală, fiindcă motivele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărîrea emisă de prima instanță.

În conformitate cu art. 385,389-390 din CPC, Colegiul civil,-

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul XXXXXXXXXX, în interesele lui XXXXXXXXXX.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul central, emisă la 04 iulie 2017, în pricina civilă nr.2-1406/16, intentată la cererea lui XXXXXXXXXX de chemare în judecată a SA „Edilitar” cu privire la încasarea compensației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă.

Se încasează de la XXXXXXXXXX în beneficiul SA "Edilitar" cheltuielile de asistență juridică în valoare de 1 000 (una mie) lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului, judecătorul

Natalia Simciuc

Judecătorii

Ion Țurcan

Iurie Cotruță